

i. Hvad Manden har gjort sig skyldig i, det ved hverken Ministeren eller jeg uden gennem de Oplysninger, der er fremkommet under Sagen, og disse Oplysninger skal jeg dokumentere her, medens den højtærede Minister ingenting har dokumenteret. Jeg gentager, at Manden har fejlet, og at jeg paa ingen Maade vil forsvare de Handlinger, han har gjort sig skyldig i, men der skal ikke lægges mere paa ham, end Ret er.

Den højtærede Minister sagde, at man paa Fabrikken „i længere Tid“ havde kontrolleret Olsen særlig „omhyggeligt“. Jeg gaar derfor ud fra, at der ikke kan være andet at sige om ham end det, der foreligger konstateret. Man har altsaa undersøgt hans Forhold paa alle Leder og Kanter, og nu kommer saa Resultatet.

Det er konstateret, at han har bortgivet noget Roeaffald til bekendte og foretaget Udviskninger paa Vægtsedlerne, „altsaa ikke blot gjort sig skyldig i Bedrageri, men ogsaa i Falsk“, siger den højtærede Indenrigsminister. Jeg staar her med en Redegørelse, som har været forelagt Bestyreren paa Sukkerfabrikken, den Bestyrer, som er den højtærede Indenrigsministers og det stedlige Venstreblads Hjemmelsmand. Denne Redegørelse er fremkommet paa den Maade, at Bestyreren har dikteret den til Redaktøren af „Social-Demokraten“ til Brug for Bladet, og efter at den var sat op, og der var taget et Aftryk af den, blev den forelagt for ham; man skulde altsaa synes, at den efter denne meget stærke Kontrol maatte være udtømmende.

Den lyder saaledes: „I en Samtale, Redaktør Hansen har haft med Bestyrer Nielsen, Sukkerfabrikken, oplyste Bestyreren følgende om det Forhold, der medførte Oluf Olsens Afskedigelse fra Fabrikken: „Ifølge Overenskomst med Sukkerroedyrkerne skal Fabrikken levere disse Roeaffald i Forhold til, hvad de har leveret af Roer, saaledes at Roedyrkerne for hvert 100 kg leverede Roer har Krav paa et vist Antal kg Affald. Fabrikken sælger ikke Roeaffald — handler overhovedet ikke dermed. Naar en Roedyrker afhentede Roeaffald paa Fabrikken, blev dette vejjet, og Vægtseddelen gik da til Portner Oluf Olsen, hvis Opgave det var at notere, hvad hver enkelt Roedyrker fik udleveret. Ved en Undersøgelse blev det imidlertid konstateret, at Olsen i visse Tilfælde — i Forstaaelse med den paagældende Roedyrker — har undladt at notere Vægtseddelen, saa Roedyrkeren har faaet mere Affald, end der tilkom ham. Den paagældende Roedyrker har altsaa været Olsens Medvider.

Om Olsen har modtaget Penge eller Naturalier til Gengæld, har Fabrikken ikke søgt oplyst — bl. a. af Hensyn til Roedyrkeren“ — der staar „Roedyrkeren“, altsaa ikke Flertal —, „men Olsen har ikke turdet benægte, at Forholdet har bragt ham Fordel. Bestyreren oplyste sluttelig, at han havde indberettet Sagen til Sukkerfabrikkenes Ledelse og indstillet, at han afskedigedes, hvilket derefter skete. Ovenstaaende Gengivelse af Hr. Bestyrer Nielsens Udtalelser har i Dag været forelagt for Hr. Nielsen personlig. Hr. Nielsen har gennemlæst den Ord for Ord og godkendt den som helt og fuldt dækkende hans Fremstilling af det omhandlede Forhold. Samtidig gav Hr. Nielsen os Tilladelse til at offentliggøre hans Udtalelser.“

Denne Redegørelse indeholder altsaa det, som skulde være passeret, men der staar ikke noget hverken om Forfalskning af Regnskaber eller om Forfalskning af Vægtsedler i den. Jeg skylder dog at sige, at der i Redegørelsen oprindelig har staaet noget saadant. Da Redaktør Hansen kom ud til Bestyreren med denne Redegørelse, da stod der en Sætning i den, som nu er strøget, og dette, at denne Sætning er blevet strøget, er i høj Grad betegnende. Der stod: „Bestyreren udtalte, at Olsen havde maattet vedgaa, at lignende ogsaa er sket i tidligere Aar — hvor længe, er ikke oplyst — ligesom han har maattet indrømme, at han i et enkelt Tilfælde har rettet en Vægtseddel.“ Denne Sætning fandtes i Redegørelsen, da Redaktør Hansen mødte paa Sukkerfabrikken, og Bestyreren bad saa om at faa strøget den Sætning, hvor der stod noget om, at Olsen havde begaaet Falsk, for det kan godt være, sagde Bestyreren, at denne Rettelse paa Seddelen er Sløseri, og at det overhovedet ikke er andet end en Rettelse. Hvilken af Delene der er rigtigt, ved jeg ikke, men den højtærede Minister ved det heller ikke og kan ikke vide det. Det kan kun den Bestyrer vide, som har haft med Sagen at gøre.

Man kan vel ikke lægge stor Vægt paa, hvad vedkommende Arbejder siger i denne Forbindelse, det er rimeligt, at han vil undskylde sig saa meget som muligt; han hævder, at det, det drejer sig om for Vægtseddelen Vedkommende, er kun dette, at der i Travlheden var blevet skrevet forkert paa den, og saa var det blevet rettet ved Hjælp af et Viskelæder, noget, han paa-viste sker meget ofte, idet der i Travlheden paa Arbejdspladsen let kan forekomme en Skrivefejl. Om dette er rigtigt, kan jeg ikke sige; det er muligt, at en Mand, der